

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мельника Олександра Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) припису пункту 9 частини першої статті 309 Кримінального процесуального кодексу України

Київ
18 грудня 2024 року
№ 234-3(І)/2024

Справа № 3-203/2024(411/24)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Кривенка Віктора Васильовича – головуючого,
Олійник Алли Сергіївни,
Петришина Олександра Віталійовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мельника Олександра Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) припису пункту 9 частини першої статті 309 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Петришина О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. До Конституційного Суду України звернувся Мельник О.В. із клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 3, частинам першій, другій статті 8, частинам першій, другій, четвертій статті 41, частинам першій, третій статті 42, частинам першій, другій, четвертій, сьомій

статті 43, статті 55, пункту 1 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) припис пункту 9 частини першої статті 309 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Згідно з частиною першою статті 309 Кодексу під час досудового розслідування можуть бути оскаржені в апеляційному порядку ухвали слідчого судді про „арешт майна або відмову у ньому“ (пункт 9).

Суб'єкт права на конституційну скаргу зазначає, що припис пункту 9 частини першої статті 309 Кодексу „не відповідає вимогам статті 3 Конституції України щодо обов'язку створення належного правового механізму захисту конституційних прав і свобод особи, зокрема прав підозрюваних чи обвинувачених осіб на оскарження рішень слідчого судді про скасування арешту майна або про відмову у такому скасуванні“.

На підтвердження своєї позиції Мельник О.В. посилається на окремі приписи Конституції України, Кодексу, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, рішення Конституційного Суду України, практику Європейського суду з прав людини, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок

застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається, що автор клопотання не навів аргументів, які підтверджували б, що приписом пункту 9 частини першої статті 309 Кодексу порушено його конституційні права, зокрема право на судовий захист. Суб'єкт права на конституційну скаргу лише висловив незгоду з висновками, викладеними в остаточному судовому рішенні в його справі, та із законодавчим регулюванням порядку апеляційного оскарження ухвал слідчого судді, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень про невідповідність Конституції України оспорюваного припису Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

За юридичною позицією Конституційного Суду України, викладеною в Рішенні від 17 березня 2020 року № 5-р/2020, „право на апеляційний перегляд справи, передбачене пунктом 8 частини другої статті 129 Конституції України, є гарантованим правом на перегляд у суді апеляційної інстанції справи, розглянутої судом першої інстанції по суті. Водночас зазначений конституційний припис не позбавляє законодавця повноваження передбачити можливість апеляційного оскарження будь-якого рішення, що його ухвалює суд під час розгляду справи, але не вирішує її по суті, або встановити обмеження чи заборону на оскарження в апеляційному порядку окремих процесуальних судових рішень, якими справа не вирішується по суті“ (абзац восьмий підпункту 2.2 пункту 2 мотивувальної частини).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 62, 77, 86 Закону України „Про

Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Мельника Олександра Володимировича щодо відповідності Конституції України (конституційності) припису пункту 9 частини першої статті 309 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**